kelt *Barn*, men hvert enkelt *Hjem* at kende. Derfor er der i en Folkebørnehave sjældent over 30—35 Børn, og det er paa dette Punkt — i Forbindelse med Kravet om fuld Uddannelse — at Folkebørnehaven adskiller sig fra Asylet, hvor der her i København oftest er saa mange Børn, at den dygtigste Asylmoder selv med sin allerbedste Vilje umuligt kan være det for hvert enkelt Barn, som hun gerne skulde og gerne vilde være.

Fra Legepladsen.

Som ovenfor nævnt er der altsaa i de sidste 3—4 Aar vokset den ene Folkebørnehave frem efter den anden. — Hidtil kan »Folkebørnehaverne af 1915« med Tak til Gud og Mennesker sige, at de har faaet de Midler, de behøvede. Men det stadigt voksende Krav fra forskellige Bydele af København om Børnehaver, i Forbindelse med de stigende Priser og med Ønsket om at skabe en *fast* Grundvold for hele Gerningen, har tilskyndet Ledelsen af dette Forsorgsarbejde til at søge iværksat en Arbejdsplan, som nu i det følgende til Slut kort skal omtales.

En Menighed ovre i Jylland — *Jernved*-Menighed ved Gredstedbro — har, omtrent saa længe Børnehaverne har eksisteret, paa forskellig Vis støttet disse. Saaledes har de derovre hvert Aar sendt os store Pakker Beklædningsgenstande til Børnene og sidste Aar i Sommerferien endog huset en hel lille Koloni paa 15 af vore Smaadrenge. — Dette i Forbindelse med, at der for et Aar siden, takket være *Eliaskirkens* Menighed, blev oprettet den første *Menighedsbørnehave* i Danmark, førte til, at de ovennævnte Folkebørnehaver blev sluttet sammen i en Organisation, der bærer Navnet: »*Folkebørnehaverne af 1915*« (»Menighedsbørnehaverne«), med det Formaal at søge Folkebørnehaver oprettet i de forskellige københavnske Sogne, enten saaledes, at Menighederne, som Tilfældet er med Eliaskirkens, overtager baade det aandelige og økonomiske Ansvar for Børnehaverne, eller saaledes, at Menigheden — hvor dens Midler kun er smaa — overtager Ledelsen, men ikke det *økonomiske* Ansvar.

Eksemplet fra Jernved tilskyndede dernæst »F. af 1915« til at søge Støtte hos andre Menigheder Landet over, idet det kunde formenes, at mange Menigheder paa Landet var saa vaagne overfor Forskellen mellem de Kaar, deres Børn har og Børnekaarene i Københavns Fattigkvarterer, at de vilde være glade ved at kunne række de københavnske Menigheder en hjælpende Haand i disses Bestræbelser for at lade Børnene se i det mindste lidt af Evangeliet i Storbyens Kristnes Liv. Endelig kom hertil »Loven af 30. Juni 1919«, hvilken yderligere maatte opmuntre Menighederne til at søge Menighedsbørnehavesagen fremmet.

Derfor var det med godt Haab om Forstaaelse og Tilslutning, at Sognepræsten ved Eliaskirken, Pastor *Fibiger*, sammen med Kommunelæge *Kjer Petersen* i Oktober 1919 foretog en Rejse til *Skjern*, *Herning* og *Silkeborg* for at lægge Tanken om Støtte til københavnske Menigheders Folkebørnehaver frem for de enkelte jyske Menigheder. Og Haabet blev ikke beskæmmet. Hvor de kom frem, fandt disse Tanker om at faa Landet med dets Sundhed og Sol til at sprænge Børnenøden i Storbyen en saa god Jordbund, at Næstformanden i »F. af 1915«, Fru Kaptajn *J. Christiansen*, 14 Dage efter kunde foretage en Rejse til de samme tre Byer, foruden til *Tarm* og *Jernved*, for at organisere Samarbejdet, med det Resultat, at der hvert af de nævnte Steder blev dannet et Udvalg, der skulde søge Forbindelse med de enkelte københavnske Menigheder og det saaledes, at Skjern vil støtte og arbejde for Eliaskirkens Børnehave i Absalonsgade, Silkeborg for Getsemanakirkens i Dannebrogsgade, Tarm, Herning og Jernved for Apostelkirkens to Børnehaver i Saxogode. Samarbejdet er allerede i fuld Gang og har bl. a. givet sig Udslag i en Mængde herlige og nyttige Julegaver til Børnehavebørnene fra de jyske Menigheder, der iøvrigt tænker sig at yde deres Støtte dels ved en aarlig Offerdag, og dels ved at søge at skaffe Feriehjem til Børnene; men naturligvis vil Samarbejdet mellem Land- og By-Menighed først kunne finde sin endelige Form, naar det har staaet sin Prøve i Praksis. Thi Landmenigheder kan jo paa andre Maader end de ovennævnte støtte Børnehavesagen, saaledes f. Eks. ved at tilskynde saadanne unge, troende Kvinder, der maatte føle et Kald, til at lade sig uddanne*) som Børnehaveledere for derefter at gaa ind i Arbejdet og saaledes i bedste og dybeste Forstand knytte Forbindelsen mellem Menigheder i By og paa Land.

Gennem ovenstaaende Linjer er der nu kort gjort Rede for et Børneforsorgsarbejde, der i særlig Grad henvender sig til Kvinderne og Samfundet, og ikke mindst til de kristne Kvinder. Der kan jo nemlig ikke være nogen Tvivl om, at Jesus Kristus, da han var lille, var et rigtigt Børnehavebarn. Som et saadant møder vi ham da ogsaa hos Chr. Richardt i de smukke Vers, hvor der bl. a. staar:

Har han leget? Hvorfor ikke!
Leget under Hyrdens Blikke,
tegnet Zions Mur i Sand,
og i Figentræets Skygge
lært af Spaanerne at bygge
Tempelbuer med Forstand.

Dér har ofte han sig bukket
og af Markens Liljer plukket
og sin kære Moder bragt
Grønt af Vaarens Førstegrøde
og Granatens luerøde,
morgenfriske Blomsterpragt.

*) Om Uddannelsen se Programmet fra Frk. Anna Wulffs Frøbelhøjskole, Prinsessegade 7, København C.